

— Dobro, dobro, Alfonso. Glavno je da imaš plemenitu namjeru!

— To je izvan sumnje, izvan svake sumnje, moj dobri prijatelju! Pijmo! Živio!

— Živio Alfonso! Živilo naše prijateljstvo! naše staro prijateljstvo!

Prijatelji su sad bili dobro ugrijani plemenitom kapljicom, osobito Barbarigo. I Bovini je bio crven, ali njega ne bi ni rijeka napojila! Na njemu nisi mogao poznati, da li je ili nije pripit; dočim se je Barbarigo pomalo i jezik pleo. Razgovor je, kako je bilo i za očekivati sada prešao na glasovite mletačke »kurtizane«. Bovini je u tom predmetu pružio svome prijatelju najopsežnije obavijesti. Pohvalio se, kako je baš posredovanjem jedne kurtizane stekao prijateljstvo mlađega duždeva sina, koji mu je pak više puta obrekao, da će se, iz zahvalnosti, zauzeti za njega kod svoga oca kadagod mu ustreba.

— To je vrlo lijepo — primijeti Barbarigo, — ako se samo gospodin otac dugo održi na duždevoj stolici! Ali, pustimo obične kurtizane; pa mi radije pripovijedaj ob onom, što se u zadnje doba pronomi o glasovitoj Blanki?

— Blanki Cappello?

— Pa da, to je jedina, što bih ja znao, glasovita Blanka, premda mi njezin životopis nije u tančine poznat.

— Početak valjda ti je poznat? Nije moguće da ga ne bi znao!

— Hm, znam nešto. Znam da je krasna, ali vražja žena. Nešto sam još čuo; ali potankosti mi nisu poznate. Ti njezinu historiju sigurno poznaš podrobnije, pa bi rado da mi je pripovjediš. Ona je, to znam, kao djevojka s nekim bila pobjegla.

— Da, pred više godina bila je nestala s jednim siromašnim mladićem iz Firenze. Zvao se taj mladić Pietro Bonaventuri. Pobjegli su ravno, kako se je i predmnijevalo, u mladićevu otadžbinu.

— Da kamo će! Vidiš, to je bila prvorazredna pustolovina! U ovakim bi pustolovinama ja uživao!

— Oni su, moj dragi Marko, uživali kratko vrijeme. Možeš se lako domisliti, kako je planula čitava patricijska porodica Cappello, kad se je pročulo za taj bijeg! Podigla se za bjeguncima prava hajka. Vijeće »desetorice« odmah je raspisalo tjeralicu i ucjenu za zavodnikom kćeri toli odlična roda, a Blankin je otac, povrh svega, obećao još šest tisuća